

Sygn. akt II Cz 781/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Gamrat- Kubeczak

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużniczki M. T. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowy w(...)M. M. to jest: postanowienie z dnia 6 września 2013 r. o uchyleniu postanowienia z dnia 13 sierpnia 2013 r., zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego i zajęcie wynagrodzenia za pracę w sprawie KM 1611/13

z udziałem wierzyciela R. G. i dłużniczki K. T.,

na skutek zażalenia dłużniczki M. T. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 30 stycznia 2014 roku, sygn. akt IX Co6207/13

postanawia:

I. uchylić zaskarżone postanowienie w zakresie skargi na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)M. M. z dnia 6 września 2013 roku o uchyleniu postanowienia z dnia 13 sierpnia 2013 r. i postępowanie ze skargi na czynności komornika w tym zakresie umorzyć;

II. odrzucić zażalenie w pozostałym zakresie.

SSO Sławomir Krajewski SSO Mariola Wojtkiewicz SSO Dorota Gamrat- Kubeczak

Sygn. akt II Cz 781/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił skargę dłużniczki M. T. na postanowienie Komornika Sądowego przy sądzie Rejonowym w (...) uchylające postanowienie z dnia 13 sierpnia 2013r., w przedmiocie ograniczenia egzekucji oraz na czynność w postaci zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego i zajęcia wynagrodzenia za pracę w sprawie KM 1611/13.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy podniósł, że zgodnie z art. 804 k.p.c. organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Sprawa KM 1611/13 prowadzona jest w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia 25 października 2010 roku wydanego w sprawie I C 1153/09 i opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną przeciwko skarżącej oraz K. T. z prawem do powoływania się w toku egzekucji na ograniczenie ich odpowiedzialności do masy czynnej spadku wobec przyjęcia spadku po dłużniku z dobrodziejstwem inwentarza. Taki zapis determinuje przyjęcie jako granicy odpowiedzialności wartości masy czynnej spadku ustalonej w oparciu o poczyniony spis inwentarza. W przedmiotowej

sprawie złożono spis inwentarza z dnia 15.12.2011 roku. Tytuł wykonawczy w sprawie KM 1611/13 nie zawiera innych ograniczeń egzekucji, w tym zastrzeżenia, że może się ona toczyć do wysokości 1/2 udziału w masie czynnej spadku. Z tych przyczyn w ocenie Sądu Rejonowego wszelkie zarzuty skarżącej pod adresem komornika są niewłaściwie skierowane albowiem ograniczenie egzekucji w obecnie zastanym stanie sprawy zgodnie z żądaniami dłużniczki byłoby wbrew tytułowi wykonawczemu co narusza przywołany wyżej art. 804 k.p.c. Postanowienie komornika sądowego z dnia 13 sierpnia 2013 roku ograniczające egzekucję do wartości innej, niż wartość masy czynnej spadku wynikająca ze spisu inwentarza z dnia 15 grudnia 2011 roku, dotknięte było wadą, przez co jego uchylenie było celowe. Powyższe zdaniem Sądu I instancji nie stoi na przeszkodzie wydaniu kolejnego, tym razem już prawidłowego postanowienia co do zakresu przedmiotowego egzekucji, aczkolwiek z uwagi na zestawienie wartości roszczenia i zakresu odpowiedzialności dłużników, postanowienie takie w ocenie sądu wydaje się być na obecnym etapie postępowania zbędne.

Odnosząc się do kwestii zajęcia wynagrodzenia jak i wierzytelności z rachunku bankowego dłużnika, na który ono wpływało - co do kwoty wolnej od zajęcia, Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że aczkolwiek było ono nieprawidłowe to należało mieć na uwadze, że organ egzekucyjny dokonał korekty tej czynności zarządzeniem z dnia 4 października 2013 roku, czyniąc w ten sposób skargę niezasadną.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodziła się dłużniczka- M. T., która zaskarżając je w całości wniosła o ograniczenie egzekucji wobec spadkobierczyń — dłużniczek K. T. i M. T..

W ocenie skarżącej Sąd Rejonowy wydając zaskarżone postanowienie nie uwzględnił wykazanej przez dłużniczkę nieprawidłowości w spisie inwentarza wykonanym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)która skutkowałą zawyżeniem wartości czynnej spadku. Komornik ten oszacował wartość masy czynnej spadku na kwotę 129 200 zł zaliczając do niej w całości nieruchomości przy ul. (...)(...)M., podczas gdy w chwili spadkodawcy nieruchomości ta stanowiła współwłasność małżonków K.i C. T.(2/3 udziałów) oraz dłużniczki (1/3 udziału).

W dniu 25 listopada 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) dokonujący spisu inwentarza sprostował poprzednio popełniony błąd w postanowieniu o uzupełnieniu spisu inwentarza. Zatem wartość części czynnej spadku wynosi 43 067 zł a nie jak poprzednio mylnie podano 129 200 zł i do tej kwoty ograniczona jest odpowiedzialność dłużniczek zgodnie z klauzulą wykonalności z dnia 6.06.2013 r.

Dłużniczka podniosła także, że Komornik przy Sądzie Rejonowym w Sosnowcu prowadzi jednoczesną egzekucję całej kwoty długu wobec każdej ze spadkobierczyń — dłużniczek osobno, co oznacza, że kwota objęta egzekucją stanowi dwukrotną wartość faktycznego zadłużenia, znacznie przekracza wartość masy czynnej spadku a tym samym nie uwzględnia ograniczenia zawartego w klauzuli wykonalności z dnia 6.06.2013 r. w sprawie I C 1153/09.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Zażalenie w zakresie rozstrzygnięcia skargi na czynność komornika sądowego w postaci zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego i zajęcia wynagrodzenia za pracę w sprawie KM 1611/13- podlegało odrzuceniu – jako niedopuszczalne, natomiast postanowienie sądu rozstrzygające w zakresie skargi na czynność komornika sądowego w postaci postanowienia z dnia 6 września 2013 r., uchylającego postanowienie z dnia 13 sierpnia 2013r., w przedmiocie ograniczenia egzekucji- wobec bezprzedmiotowości orzekania w tej kwestii należało uchylić a postępowanie skargowe w tym zakresie umorzyć.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii odrzucenia zażalenia, wskazać należy, iż zgodnie z art. 370 k.p.c. znajdującym odpowiednie zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym (397 § 2 k.p.c.) Sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie Sądu I instancji przysługuje wyłącznie w wypadkach w ustawie wskazanych (art. 767⁴ § 1 k.p.c.), a także na orzeczenia sądu wymienione w art. 394 k.p.c., poprzez jego

odpowiednie stosowanie w tym postępowaniu (art. 13 § 2 k.p.c.). W myśl art. 394 § 1 k.p.c. środek zaskarżenia, jakim jest zażalenie, przysługuje tylko na postanowienie sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego enumeratywnie wymienione w pkt 1-12 tego przepisu. Wyjaśnienia wymaga, iż postanowienie kończące postępowanie w sprawie to takie, które kończy całe postępowanie lub zamyka drogę do wydania wyroku, nie zaś orzeczenie wydane w toku postępowania. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z(...)(...)w postępowaniu egzekucyjnym przez „kończące postępowanie w sprawie” należy pojmować także orzeczenia sądowe, które kończą samodzielną część tego postępowania. Cechą charakterystyczną tych postanowień jest więc to, że dalsze postępowanie w sprawie nie może się już toczyć.

Dłużniczka objęła zaskarżeniem postanowienie Sądu I instancji, w zakresie w jakim oddalił on wywiedzioną przez dłużniczkę skargę na czynność Komornika Sądowego w postaci zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego oraz wynagrodzenia za pracę. Niewątpliwym jest, iż przepisy normujące postępowanie egzekucyjne nie przewidują możliwości zaskarżenia tego rodzaju postanowień. Nadto, przedmiotowe postanowienie Sądu nie zostało wymienione w przepisie art. 394 § 1 pkt 1 -12 k.p.c., jak również nie jest postanowieniem kończącym postępowanie egzekucyjne, czy też kończącym jego samodzielną część. Powyższe oznacza, iż postanowienie Sądu we wskazanym wyżej zakresie nie może zostać poddane kontroli Sądu II instancji.

Niezależnie od powyższego Sąd Okręgowy zwraca uwagę skarżącej, iż pozbawienie dłużnika możliwości zaskarżenia pewnych orzeczeń sądu nie pozbawia go jednak w zupełności sądowej kontroli prawidłowości czynności egzekucyjnych, gdyż założeniem art. 759 § 2 k.p.c. jest zapewnienie ciągłego nadzoru judykacyjnego nad tokiem egzekucji. Postępowanie to ma jednak charakter wykonawczy i dlatego ogranicza się w zasadzie w jednej instancji. Tylko w szczególnych wypadkach ustawodawca dopuścił ponowną weryfikację czynności egzekucyjnej przez sąd II instancji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Odwoławczy na podstawie art. 370 k.p.c. zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie II sentencji postanowienia.

Jeżeli zaś chodzi o rozpoznanie zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego oddalające skargę na postanowienie komornika z dnia 6 września 2013 roku polegające na uchyleniu postanowienia z dnia 13 sierpnia 2013 roku o ograniczeniu postępowania egzekucyjnego to Sąd Okręgowy zauważa, że stan postępowania egzekucyjnego i późniejsze czynności organu egzekucyjnego czynią zbędnym orzekanie o zasadności postanowienia z dnia 6 września 2013r.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2014 roku (k. 210 akt KM 1611/13) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w(...)M. M.wydała postanowienie, którym ograniczyła egzekucję do kwoty 43 066 złotych 66 groszy. Zaistniała zatem w egzekucji sytuacja, którą chciała osiągnąć dłużnika wnosząc skargę na wcześniejsze postanowienie Komornika, uchylające ograniczenie egzekucji. Skoro egzekucja jest już ograniczona zbędne stało się orzekanie w tym zakresie.

O zbędności orzekania stanowi przepis art. 355 § 1 k.p.c., który w takiej sytuacji nakazuje umorzyć prowadzone postępowanie. Przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu ze skargi na czynności Komornika.

Stwierdzenie przez Sąd Okręgowy, że postępowanie podlega umorzeniu prowadziło do uchylenia zaskarżonego postanowienia w części dotyczącej postanowienia z dnia 6 września 2013r. i umorzenia w tym zakresie postępowania wywołanego skargą na czynności komornika, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie I postanowienia w oparciu o przepis art. 386 § 3 k.p.c.

(...)

(...)

ZARZĄDZENIE

(...)

2.(...)

3. (...)

(...);

(...)

(...)

4.(...)

(...)